

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-14/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić, Lidije Vukičević, Senke Orlič-Zaninović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u povodu zahtjeva H. V. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenik D. K., odvjetnik u Odvjetničkom društvu L.&K. j.t.d., Z., radi ocjene zakonitosti općeg akta, na sjednici vijeća održanoj 27. ožujka 2018.

r i j e š i o j e

Zahtjev se odbacuje.

Obrazloženje

Podnositelj zahtjeva je ovom Sudu podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti više akata različitih donositelja (Općinskog vijeća Općine Tisno i J. d.o.o.), koji se svi odnose na prikupljanje i odvoz komunalnog otpada na području Općine Tisno. Nakon što je zahtjev uređen podneskom zaprimljenim kod ovog Suda 19. veljače 2018. tako da su određeno navedeni akti ocjena čije zakonitosti se predlaže, Sud je akte razdvojio u posebne predmete, s čime je podnositelj upoznat rješenjem poslovni broj: Usoz-22/17-7 od 6. veljače 2018. (u povodu kojeg je i uredio zahtjev podneskom od 19. veljače 2018.).

Predmet ovog upravnog spora je ocjena zakonitosti članka 16. Općih uvjeta isporuke komunalne usluge sakupljanja i odvoza komunalnog otpada od 4. srpnja 2013. (dalje: Opći uvjeti).

Podnositelj u zahtjevu navodi kako je sukladno odredbi članka 33. stavka 2. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine, broj 94/13., dalje: ZOGO) kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju ili masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika, a privremenim cjenikom J. d.o.o. nije osigurana primjena načela „onečišćivač plaća“, jer cijena naknade za odvoz smeća nije obračunata na temelju Zakonom određenih kriterija. Opisuje postupak koji je radi zaštite prava pokrenuo kod trgovačkog društva J. d.o.o. Navodi kako je Općina Tisno 27. lipnja 2011. donijela Odluku o visini cijene prikupljanja, odvoza i odlaganja otpada (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 8/11.) kojom je određeno da je jedinica mjere metar četvorni (m²) korisnog prostora ekvivalent litri (l) volumena otpada. Nakon toga Općina Tisno povjerila je J. d.o.o. obavljanje komunalnih djelatnosti. Komunalno društvo J. d.o.o. donijelo je Opće uvjete isporuke komunalne usluge sakupljanja i odvoza komunalnog otpada koji su imali četiri izmjene te su i danas na snazi kao i Privremeni cjenik na koji je Općina Tisno 14. veljače

2014. dala suglasnost. Navodi kako živi na području Grada Z., a nekretninu za koju plaća komunalnu uslugu koristi isključivo u ljetnim mjesecima u vremenu od najviše dva mjeseca godišnje. Zaključuje kako preostalih 10 mjeseci ne koristi usluge trgovačkog društva J. d.o.o. jer ne proizvodi otpad, no unatoč tome računi se ispostavljaju kroz cijelu godinu i to ne samo za paušalni iznos, nego i za dodatni iznos obračunat prema Privremenom cjeniku na temelju stambene površine nekretnine. Poziva se na odluke ovoga Suda, poslovni broj: Usoz-3/16-7 od 28. listopada 2016. i Usoz-13/16-6 od 28. listopada 2016. i predlaže Sudu da ukine pobijani akt.

Donositelj akta u očitovanju na navode zahtjeva ističe kako iz dopisa kojim ga je Sud pozvao na očitovanje, proizlazi da je podnositelj zahtjeva 19. veljače 2018. dostavio podnesak kojim je uredio zahtjev te predlaže da mu se dostavi navedeni podnesak. Navodi da su Opći uvjeti na snazi te je u tijeku usklađivanje općih akata s odredbama Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom (Narodne novine, broj 50/17.). Ukazuje da podnositelj u zahtjevu nije naveo razloge nezakonitosti općeg akta što je bio dužan sukladno odredbi članka 84. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS). Predlaže Sudu pozvati podnositelja da uredi zahtjev u smislu navedene zakonske odredbe te ističe kako su Opći uvjeti doneseni i javno objavljeni na mrežnim stranicama, a doneseni su u smislu odredbe članka 24. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 41/14. i 110/15.). Smatra kako ni jedna odredba ni jednog pozitivnog propisa ne zabranjuje da se u Općim uvjetima odredi kako se cijena komunalne usluge utvrđuje cjenikom koji se donosi na način propisan zakonom. Predlaže Sudu da zahtjev kao neosnovan odbije.

Zahtjev nije dopušten.

Prema ocjeni ovog Suda osporeni Opći uvjeti nemaju karakter općeg akta čija zakonitost bi se mogla ocijeniti u upravnom sporu u smislu odredbe članka 3. stavka 2. ZUS-a. Naime, opći akt čija ocjena zakonitosti može biti predmet upravnog spora u smislu navedene zakonske odredbe, određen je sadržajem (regulacija odnosa na općenit način normama upućenim neodređenom broju adresata, odnosno svima koji se nađu u situaciji da se te norme trebaju na njih primijeniti), donositeljem (jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravna osoba koja ima javnu ovlast i pravna osoba koja obavlja javnu službu) te javnom objavom.

U konkretnom slučaju Opći uvjeti doneseni su 4. srpnja 2013., dakle prije stupanja na snagu ZOGO koji je sukladno odredbi članka 188. stupio na snagu 23. srpnja 2013. Doneseni su, između ostalog, na temelju odredbi članka 295. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08. i 125/11., dalje: ZOO) i članka 24. stavka 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 79/07., 125/07., 79/09., 89/09., 75/09., 133/09., 78/12. i 56/13., dalje: ZoZP).

Prema odredbi članka 295. stavka 1. ZOO-a opći uvjeti ugovara su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formularnom (tipskom) ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva.

Sukladno odredbi članka 295. stavka 2. ZOO-a opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbene utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ove.

Odredba članka 24. stavka 5. ZoZP-a (koji je prestao važiti 8. travnja 2014. na temelju odredbe članka 148. Zakona o zaštiti potrošača, Narodne novine, broj 41/14.) propisivala je da trgovac mora potrošaču omogućiti upoznavanje unaprijed sa svim uvjetima korištenja javnih usluga i te uvjete javno objaviti u medijima.

Iz navedenih zakonskih odredbi na osnovi kojih su doneseni Opći uvjeti slijedi kako oni po sadržaju nemaju značenje općeg akta, nego se radi o ugovornim odredbama. Stoga ne mogu biti predmetom ocjene zakonitosti u upravnom sporu. Za razliku od toga, ZOGO sada u članku 30. stavku 7. propisuje da su opći uvjeti ugovora dio odluke o načinu pružanja javne usluge vezane uz otpad koju donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, što nakon stupanja na snagu

ZOGO-a, u kontekstu tog propisa, mijenja njihovo određenje u odnosu na definiciju općeg akta iz članka 3. stavka 2. ZUS-a.

U povodu podneska podnositelja zahtjeva od 19. veljače 2018. Sud je donositelju akta uputio dopis poslovni broj: Usoz-14/18-2 od 19. veljače 2018. kojim ga je obavijestio o sadržaju podneska i u povodu kojeg dopisa je donositelj dostavio novo očitovanje od 8. ožujka 2018.

Zbog navedenog, na temelju odredbe članka 85. stavka 1. točke 1. ZUS-a riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu 27. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.